

Р Е Ш Е Н И Е

№ 15

гр. Перник, 27.01.2014 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник в публично съдебно заседание на осми януари през две хиляди и четиринадесета година в състав:

СЪДИЯ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

при секретаря Т.М., като разгледа докладваното от съдията административно дело №880 по описа на съда за 2013 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Л.А.П. *** срещу Решение на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерски съвет (МКВПМС) на Република България, взето по Протокол №1 от 11.02.2013 г., т. 5 във вр. с приложение №2, в частта му по т. . С посочената част на оспореното решение, на основание чл. 29, ал. 3 от Правилника за организацията и дейността на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет (ПОДМКВПМС), е отказано предоставяне на възстановителна помощ за подпомагане възстановяването на жилище, засегнато от бедствие.

Жалбоподателят твърди, че решението на МКВПМС в посочената му част е немотивирано, незаконосъобразно и неправилно. По същество пледира, че отстраняването на щетите нанесени на сградата не следва да бъде квалифицирано като „текущ ремонт“ в смисъла на чл. 29, ал. 3 от ПОДМКВПМС във вр. с т. 43 на §5 от ДР на Закона за устройство на територията (ЗУТ), като твърди, че поправянето на щетите, нанесени на сградата ще има качеството на основен ремонт. С жалбата се иска отмяна на посочения акт в обжалваната му част и предоставяне на възстановителна помощ в размера на 1 204 (хиляда двеста и четири) лв., на каквато стойност общинска експертна комисия е оценила щетите, нанесени на жилището след направен оглед на място. Пред съда жалбоподателят се явява лично и заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата – Междуведомствена комисия за възстановяване и подпомагане към Министерски съвет, пред съда се представлява от ю.к. ***. Оспорва жалбата. Моли съда да постанови решение съобразно представените доказателства и законите на Република България.

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок и от лице, разполагащо с активна процесуална легитимация да оспори административен акт, с който се засягат негови права и законни интереси. В обжалвания акт липсва указание пред кой орган и в какъв срок може да се

обжалва същия, следователно предвид правилото на чл. 140, ал. 1 от АПК срокът за обжалването му се удължава на два месеца. При подчиняването на проведената административна процедура отчасти на изискванията на ПОДМКВП, отчасти на правилата на АПК, при липса на прецизен регламент в Правилника, както и яснота у компетентните да водят процедурата органи се приема, че срокът за обжалване е започнал да тече от датата на получаване от Л.П. на писмо изх.№13/Д-2000/19.03.2013 г., приложено по делото ведно с обратна разписка, удостоверяваща получаване в пощенския клон на дата 29.03.2013 г., (без вписана дата на получаване от адресата на писмото, поради което се приема, че това е и датата на уведомяване на адресата) от което следва, че жалбата е в срока по чл. 140, ал. 1 от АПК. Дори да се приеме, че тъй като в случая се касае за отказ, който съгласно чл. 31, т. 1 от ПОДМКВПМС, следва да бъде съобщен посредством оповестяване на решенията на Комисията чрез поставяне на видно място в сградата на Общината и на страницата на Общината в интернет и не следва да бъде съобщаван на адресата посредством лично уведомяване от страна на Кмета на Общината, то предвид факта, че в решението, оповестено по посочения начин на 20.02.2013 г., липсва указание пред кой орган и в какъв срок същото може да бъде обжалвано, отново следва приложимост на нормата на чл. 140, ал. 1 от АПК и жалбата е подадена в 2-месечния срок. С тези доводи съдът приема жалбата за подадена в посочения срок и отхвърля искането на процесуалния представител на ответника за оставяне на жалбата без разглеждане като недопустима в условието на чл. 159, т. 5 от АПК и прекратяване на производството по делото.

На следващо място видно от съдържанието на оспореното по съдебен ред решение на МКВПМС, същото съставлява волеизявление - изричен отказ, да бъде предоставена възстановителна помощ за преодоляване последиците от бедствие. В това производство, съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия (ЗЗБ) и ПОДМКВПМС, Комисията взема решение за отпускане на целеви средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия, като контролира целевото им разходване. Горното предполага, че обжалваното пред съд решение има белезите на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, поради което същият е допустимо да бъде подложен на съдебен контрол за законосъобразност. Не се споделят твърденията на ответника в настоящия спор, че решенията на МКВПМС не подлежат на съдебен контрол. Доводи срещу тази позиция на административния орган се извличат директно от нормите на Конституцията на Република България, чиито разпоредби имат непосредствено действие и другите закони не могат да им противоречат (чл. 5, ал. 1 и 2). Съгласно чл. 56 от Конституцията на РБ всеки гражданин има право на защита, когато са нарушени или застрашени негови права или законни интереси. На свой ред разпоредбата на чл. 120, ал. 2 на Конституцията на РБ гласи, че гражданите и юридическите лица могат да обжалват всички административни актове, които ги засягат, освен изрично посочените в закона. Предвид ролята и значението на така

цитираната обща клауза, както и съобразно практиката на Конституционния съд, тълкувал винаги ограничително изключването на съдебното обжалване на административните актове, уредено в чл. 120, ал. 2 от Конституцията, настоящият съд приема, че тъй като решенията на МКВП към МС не са изключени изрично от кръга на подлежащите на обжалване административни актове, същите подлежат на съдебен контрол за законосъобразност и за тях важат специалните правила на ЗЗБ, подзаконовите актове по неговото прилагане, както и общите правила на АПК. Налице е и другата необходима предпоставка за приложение на общата клауза на чл. 120, ал. 2 от Конституцията, а именно, че у настоящия жалбоподател е налице интерес да обжалва решението на МКВП към МС, тъй като с това решение се засягат негови права и законни интереси.

По основателността на жалбата:

Административен съд – Перник като взе предвид становищата на страните, представените по делото доказателства и извърши проверка за законосъобразност по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК на всички основания по чл. 146 от АПК, намира жалбата основателна, като съображенията за този извод са следните:

От фактическа страна се установява, че след природно бедствие – земетресение, случило се на 22.05.2012 г. с епицентър на територията на област Перник, Кметът на община Перник в изпълнение на правомощията си по чл. 65, ал. 2, т. 1 и 3 от ЗЗБ, със заповед с №821/22.05.2012 г. въвежда в изпълнение общинския план за защита при бедствия и обявява бедствено положение на територията на Общината. В 14-дневния срок по чл. 27, ал. 2 от ПОДМКВПМС Кметът на Община Перник със заповед №836/27.05.2012 г. сформира и назначава общинска комисия за установяване и оценка на вредите от бедствието със задача да създаде организация по сформиране на екипи от експерти и да извърши оценка на щетите на засегнатите от бедствието жилищни имоти на физически лица по населени места на територията на община Перник. В комисията са включени представител на областното управление "Пожарна безопасност и защита на населението" на МВР и експерт-оценител.

С молба от 31.05.2012 г. Л.П. е поискала от чрез Кмета на с. ***, община Перник в жилището ѝ да бъде изпратена Общинската комисия, която да извърши оглед и оценка на щетите, нанесени вследствие природното бедствие. Към молбата са приложени: копие от нотариален акт за собственост, удостоверение за данъчна оценка на имота и декларация от лицето, че жилището ѝ е единствено за живеене. Комисията, след направен оглед на сградата е установила, че сградата е полумасивна, с носещи конструктивни елементи – тухлени зидове по които има диагонални, хоризонтални и вертикални пукнатини, но без недопустими слягания и деформации. Направено е още заключение, че сградата се нуждае от изготвяне на конструктивен проект за укрепване на носещите тухлени стени и покривната конструкция. Изводите на комисията са, че няма да има никакви съмнения за устойчивостта на сградата след ремонта, но също така и че дейностите по поправяне на щетите няма да представляват намеса по носещата конструкция на сградата. Окончателното становище на експертите е, че сградата

ще бъде годна за експлоатация едва след извършване на ремонтно-възстановителните работи. Нанесените от земетресението щети и дейностите по тяхното отстраняване са оценени в размер на 1 204 (хиляда двеста и четири) лв. По делото е приложена експертната оценка на вредите и конструктивното становище на комисията, които неоспорени от страните, безпристрастно и обективно дадени и от лица с необходимата правоспособност, съдът цени в основната им част като доказателство.

Видно от писмо с изх. №102-07-363/07.02.2013 г. на 11 февруари 2013 г. е свикано заседание на МКВП към МС с определен дневен ред. Към писмото е приложен и доклад относно предоставянето на средства от републиканския бюджет за преодоляване на последиците от бедствия, изготвен от секретаря на Комисията в изпълнение на правомощията му по чл. 9, т. 3 от ПОДМКВПМС. В доклада се съдържат два проекта на решения, отнасящи се до преодоляване на последиците от земетресението в област Перник. Първото за утвърждаване на целево финансиране общо в размер на 32 737 967 лв. съгласно приложение №1 и №2, като при наличие на необходимите за това предпоставки размерът на помощта във всеки отделен случай се предлага да бъде в размер на 70% от оценката на вредите, когато са на стойност до 10 000 лв., както и възстановителна помощ в размер на 10 000 лв. във всички случаи при експертни оценки над тази стойност. Вторият проект на решение е да се откаже целево финансиране в случаите на нанесени щети на общи части на етажна собственост и леки вреди, при които не се засяга конструкцията на сградата, с изключение на жилища на лица в неравностойно положение, да не се предоставят средства.

И двата проекта, ведно с мотивите и предложенията към тях са приети от МКВПМС.

С решение, в частта му по т. 5 във вр. с приложение №2, т. , взето по протокол №1 от 11.02.2013 г. Комисията е отказала на Л.А.П. предоставяне на възстановителна помощ за подпомагане възстановяването на жилището ѝ, пострадало от бедствие, на посочено основание „несъответствие“ с изискванията на чл. 29, ал. 3 от ПОДМКВПМС.

При така установеното по фактите Административен съд – Перник намира от правна страна следното:

Законът за защита при бедствия регламентира осигуряването на защитата на живота и здравето на населението, опазването на околната среда и имуществото при бедствия. Защитата се осъществява на национално, областно и общинско ниво във формата на подпомагане и възстановяване съгласно чл. 5, т. 3 от ЗЗБ, като цел на закона е пострадалите лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на неотложна възстановителна помощ и извършване на неотложни възстановителни работи. За целта към МС е създадена и МКВП, която посредством вземането и на решения, ръководи дейността по предоставяне на целевите средства от републиканския бюджет за целите и дейностите по чл. 1, ал. 2 от ПОДМКВПМС, както и контролира тяхното целево разходване. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие се предоставя при условия и по ред определени с ПОДМКВПМС, в размери определяеми от МКВПМС и съобразно заложените в

републиканския бюджет за съответната година целеви средства за преодоляване на последиците от бедствия.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – МКВПМС и в кръга на правомощията му, за което страните не спорят.

Решението е издадено в предвидената в чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК писмена форма, в производство без допуснати съществени нарушения на процесуални разпоредби. При обявено бедствено положение и издадена по надлежния ред заповед за въвеждане в действие на общинския план за защита при бедствия Кметът на Община Перник е сформирал Комисия за установяване и оценка на щетите от земетресението, която комисия, след извършване на поискания от жалбоподателя Цветанова оглед, е изготвила протокол за оценка на вредите, нанесени на жилищния имот. Искането за възстановителна помощ е внесено по реда на чл. 27, ал. 4 от Кмета на Общината, придружено с необходимите съгласно чл. 28, ал. 1 от ПОДМКВПМС документи – по тези факти страните също не спорят.

Не се споделят доводите на жалбоподателя за немотивираност на акта. Фактическите и правни основания, послужили за издаване на акта се съдържат както в акта, така са и изводими от административната преписка и в случая сочат, че „несъответствието“ с ПОДМКВПМС така, както е записано в решението е посоченото в приложение №2, към т. 1009 основание за отказ – чл. 29, ал. 3 от ПОДМКВПМС, което е във връзка с §5, т. 43 от ДР на ЗУТ. Посочената разпоредба на Правилника съдържа условие за предоставяне на възстановителна помощ и това е действията по възстановяването на нанесените на жилищен имот щети да не представляват текущ ремонт по смисъла на §5, т. 43 от ДР на ЗУТ. Основания в този смисъл са изложени както в доклада, приложен по делото и приет от комисията, така и в мотиви към предложенията за предоставяне на възстановителна помощ за жилища – частна собственост с вреди от земетресението, също част от административната преписка.

Но в случая установеното по фактите, както пред административния орган, така и пред съда, е несъответно на приложимия материален закон. По същество предпоставките за издаване на позитивен акт за отпускане на помощ, заложи в ЗЗБ и ПОДМКВПМС, при наличие на открита процедура пред МКВПМС за отпускане на възстановителна помощ във вида, предложен от Общинската комисия, на пострадалите от природното бедствие в кумулация са: собствено, законно построено и единствено жилище, пострадало от природно бедствие, със щети по същото, отстраняването на които не е текущ ремонт по смисъла на §5, т. 43 от ДР на ЗУТ (освен ако собственикът е лице в неравностойно положение) и ще засегне конструкцията на сградата, като предвид мотивите към решението на МКВПМС, с оглед ограничения размер на средствата, заложи в бюджета за съответната година, имотът не следва да е и обща част от режим на етажна собственост. Предвид това съдът приема доводите на жалбоподателя относно характера на установените по надлежния ред щети на жилището му и съответно характера на дейностите по тяхното възстановяване. Законодателят е определил изрично какво включват дейностите по извършване на „текущ ремонт“,

както е и приел, че при щети, с характер покриващ определението за такъв ремонт, нанесени на жилище вследствие случило се природно бедствие, възстановителна помощ не се предоставя. Посочената разпоредба на ЗУТ гласи, че „текущ ремонт“ на строеж е подобряването и поддържането в изправност на сградите, постройките, съоръженията и инсталациите, както и вътрешни преустройства, при които не се: а) засяга конструкцията на сградата; б) извършват дейности като премахване, преместване на съществуващи зидове и направа на отвори в тях, когато засягат конструкцията на сградата; в) променя предназначението на помещенията и натоварванията в тях. Конструктивното становище на общинската комисия, направила оглед на жилището на Л.П., която неоспорена от страните, обективно и безпристрастно дадена и изготвена от лица, разполагащи със съответната квалификация съдът цени като доказателство, съдържа обща оценка на годността на конструкцията със заключения за нейното компрометиране, тъй като са нанесени поражения на тухлените зидове, които са основни носещи елементи на същата. Това безспорно е предпоставка както по смисъла на закона и така и съгласно критериите, приети от Комисията за отпускане на възстановителна помощ. Заключениеята на експертите мотивират съда да приеме, че жилищният имот, за който е поискана и отказана възстановителна помощ се нуждае от основен ремонт по смисъла на ЗУТ, извършването на който е предпоставка за безопасността и здравето на гражданите, обитаващи сградата, при извършването на който ще се извършва намеса по носещата й конструкция във формата на укрепване на носещите тухлени стени и покривната конструкция, описани в оценката като работа по СЕК, част „конструкция“ и „покривни работи“ (независимо от изводите, че сградата е все още годна за обитаване, тъй като каквото е заключението и на самата комисия жилището ще бъде годно за експлоатация едва след извършване на необходимите ремонтно възстановителни работи). Предписаната от експертите необходимост от укрепване на носещите тухлени зидове е основен ремонт по смисъла на §5, т. 42 от ДР на ЗУТ, тъй като посоченото укрепване се явява нов вид работа, с което се възстановява експлоатационната годност на съществуващ конструктивен елемент (в случая носещ), подобрява се или се удължава срокът на неговата експлоатация. С тези си изводи съдът не приема заключението на Комисията, че при описаните ремонтни работи няма да се извършва намеса по носещата конструкция на сградата. Следователно обжалвания пред настоящия съд акт е постановен без наличие на предпоставки за приложение на материалноправната разпоредба на чл. 29, ал. 3 от ПОДМКВПМС и в противоречие с правилото, заложено в чл. 29, ал. 2 от ПОДМКВПМС.

С оглед горното, предвид доказателствата, такива каквито бяха събрани по делото и факта, че жалбоподателят е собственик на законно построено и единствено жилище, със нанесени вследствие бедствието щети по конструкцията на сградата (поради което действията по възстановяването им ще представляват основен ремонт по смисъла на ЗУТ) се приема, че поисканата възстановителна помощ се дължи в определения от

експертите размер и следва да бъде предоставена. С оглед обстоятелството, че делото поради естеството на спора не може да бъде решено по същество, същото следва да се изпрати като преписка на МКВПМС с указания за изясняване на всички факти и обстоятелства и издаване на относимо мотивиран акт по отношение на искането на Кмета на Община Перник, в частта му отнасяща се до жилището на Л.П.. При постановяване на решението и определяне размера на помощта, на основание събраните във връзка с преписката доказателства, следва да бъдат взети под внимание както правилата за предоставяне и определяне на възстановителна помощ, регламентирани ПОДМКВПМС, така и допълнителните правила, приети от МКВПМС, така че да не съществува съмнение за различно третиране на правоимащите лица, с което както целите на ЗЗБ ще бъдат постигнати, така и създаването на МКВПМС целесъобразно.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2 във вр. с чл. 173, ал. 2 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Л.А.П. *** Решение на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерски съвет (МКВПМС) на Република България, взето по Протокол №1 от 11.02.2013 г., т. 5 във вр. с приложение №2, в частта му по т. , с което на основание чл. 29, ал. 3 от Правилника за организацията и дейността на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет (ПОДМКВПМС), е отказано предоставяне на възстановителна помощ за подпомагане възстановяването на жилище, засегнато от бедствие.

ИЗПРАЩА делото като преписка на МКВПМС за ново произнасяне по искането на Кмета на Община Перник в частта му, отнасяща се до жилищен имот, собствен на Л.А.П. ***.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: